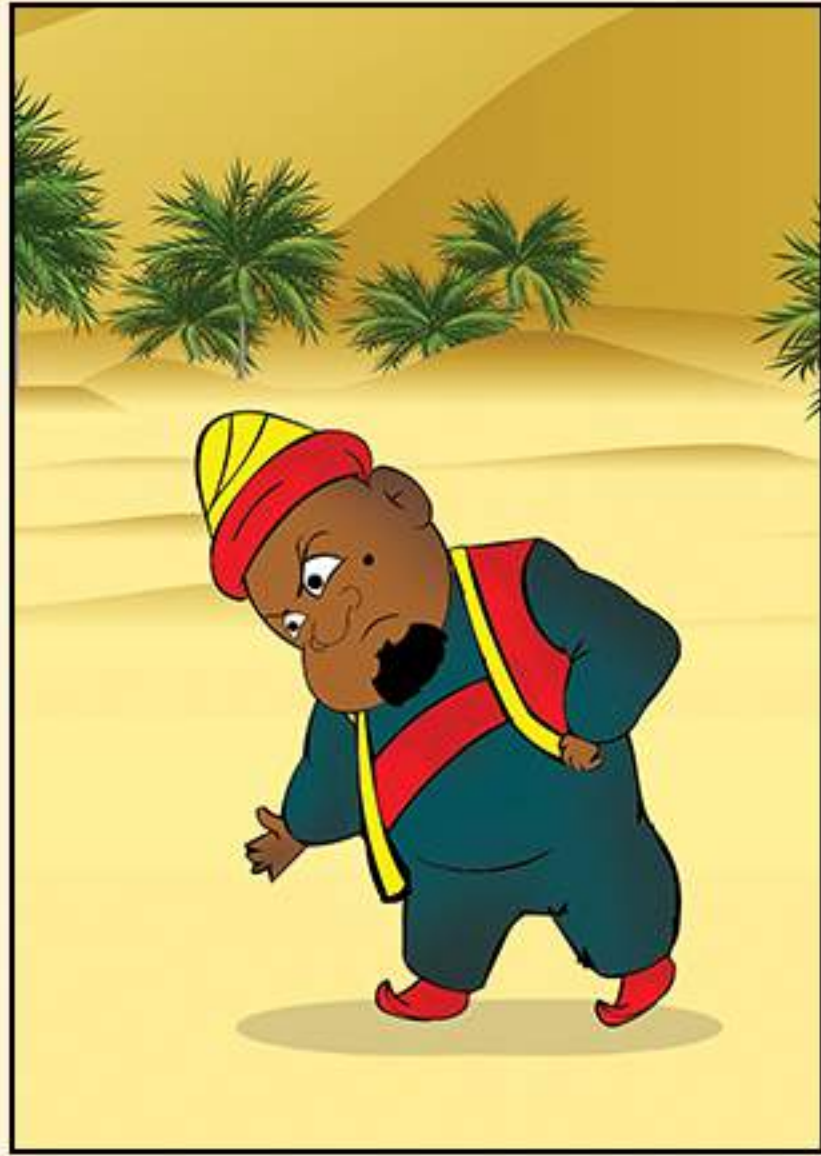
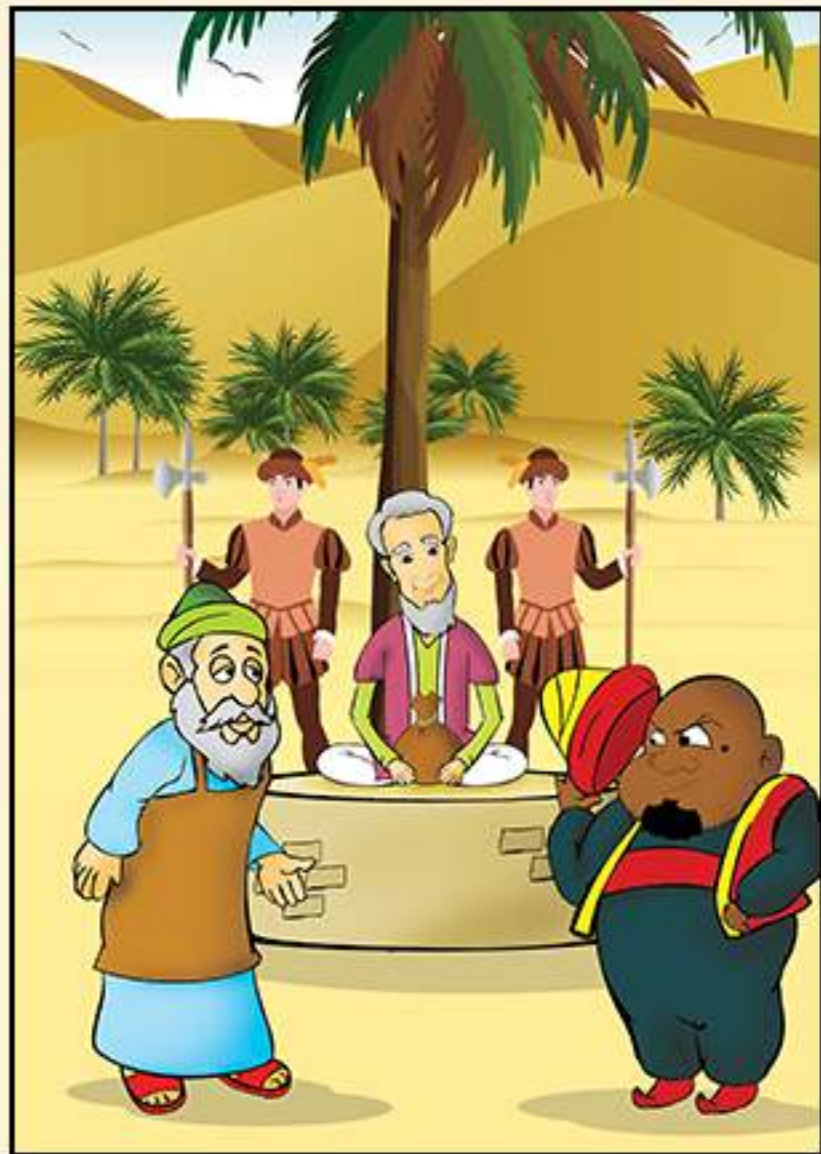

Pengepungen

Det var en gang en handelsmann - ond av natur - som vandret omkring på markedsplassen. Han hadde mistet pengepungen sin, og i den var det åtte hundre gullmynter. Helt ute av seg løp han rundt på hele markedet, men han traff ikke på en eneste som hadde sett pengepungen. Han ba en herold rope ut at han skulle gi en belønning på hundre gullmynter til den som finner pengepungen for ham.

En skomaker som het Wali, hadde funnet den forsvunne pengepungen, og han var en pålitelig mann. Han bestemte seg for å holde den skjult til han fant eieren. Da han hørte herolden rope ut, gikk han rett til handelsmannen og overleverte ham pengepungen, for beskrivelsen stemte. Men handelsmannen var en grådig og gjerrig mann, en løgner som ikke likte å gjøre det som var rett og

godt. Selv om han var fornøyd med at pengepungen var tilbake hos ham, så viste han det ikke. Han skyndte seg å åpne pengepungen, og etter å ha talt gullmyntene, beskyldte han skomakeren ved å si: «Du har tatt pengene som du uansett skulle få som belønning!» Skomakeren tok tak i handelsmannen og sa: «Ta deg i akt! Jeg er en fattig mann, men jeg er ingen tyv og heller ikke en kjeltring. Når du ikke makter å gi meg gullmyntene som du utlovet som finnerlønn, trenger du i det minste ikke å anklage meg for å stjele gullmyntene.»

Når den slue handelsmannen fortsatte å beskyldte skomakeren, endte de opp i en rettssal. Etter at dommeren hadde hørt begge partene, forstod han at handelsmannen lyver. Derfor bestemte han seg for å gi ham en streng straff, men han viste ikke handelsmannen hvor sint han var på ham. Han begynte å lese opp dommen: «Handelsmannen sier at skomakeren tok hundre gullmynter fra hans pengepung. Mens skomakeren sier at han ikke har tatt noe som helst. Jeg tror på dem begge, og de snakker sant! Derfor skal pengepungen leveres tilbake til en annen person, for den tilhører ikke handelsmannen, siden hans pengepung inneholdt åtte hundre gullmynter, og i den skomakeren fant, var det bare syv hundre. Vi skal passe på pengepungen til dens sanne eier kommer.»

Den grådige handelsmannen angret på det onde han hadde gjort, men nå hjalp det lite å angre. Situasjonen til handelsmannen som ikke visste å sette pris på godhet, minner oss om disse ordene til Guds sendebud ﷺ: «Den som ikke takker folk, han takker ikke Gud!»

«مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ»

